

[Kjeld Olesen.]

bageholdenhed i situationen, som tyder på en helt anderledes forståelse end den, vi hørte om fra hr. Bertel Haarder.

Hr. Bertel Haarder ser fuldstændig bort fra nogle vigtige sammenhænge i dette her. Jeg tror ikke, man kan komme bort fra, at når vi har haft den teknologiske udvikling, så har det nøje sammenhæng med den vekselvirkning med hensyn til lønfastsættelsen, der har været på arbejdsmarkedet imellem arbejdsgivere og lønmodtagerorganisationer, og jeg tror ikke, man kan komme bort fra den sammenhæng, at en udviklet teknologi har noget at gøre med vores konkurrenceevne, ja, i høj grad er ganske afgørende for den.

Dette er ikke bare henvendt til hr. Bertel Haarder, men også til andre. Det, vi taler om, når vi snakker om fremtidsudsigterne, er for det første at få løst den opgave, der består i, at produktion og erhvervsliv hurtigst muligt skal op på fuld kapacitet, men bag det ligger på længere sigt — det har vi set tydelige tendenser til i andre lande, f. eks. i USA — at behovet for menneskelig arbejdskraft vil mindskes. Derfor kan det ikke nytte noget, at hr. Bertel Haarder beskylder hr. Auken eller fru Lone Dybkjær for at være dommedagsprofeter eller andet i den retning. Hr. Bertel Haarder skylder os et svar. Når vi engang måtte komme i den situation, at, om jeg så må sige, mæthedsgraden er nået, når det drejer sig om den egentlige produktion, hvad har hr. Bertel Haarder så at stille i stedet? Indtil nu har vi intet hørt.

Jeg synes i øvrigt, at meget ville være nået, hvis vi i debatten om disse mere langt-rækkende perspektiver og problemer kunne finde et fælles udgangspunkt for debatten, kunne finde et fælles vurderingsgrundlag, og her synes jeg ikke at hr. Bertel Haarder har bidraget meget.

Min anden bemærkning skal gå på det dagsordensforslag, der er fremsat af hr. Sigs-gaard. Jeg kan først og fremmest henvise til de bemærkninger, der er kommet fra udenrigsministeren, der jo meget tydeligt har fastslået, at hvis man skulle begive sig ind i den tankegang, der ligger bag dagsordensforslaget, så vil der være tale om en helt ny bevillingspraksis både for os, men man kan vel også sige internationalt, en praksis, hvis

konsekvenser vi overhovedet ikke ville kunne overskue.

Jeg vil føje til, at jeg i og for sig finder det ret uøndvendigt, at man fremsætter et sådant dagsordensforslag, for der kan ikke herske tvivl om, at der her og i befolkningen er en bred opbakning bag fordømmelsen af regimet i Spanien og især det, der er sket i den senere tid. Der, hvor der måtte være tvivl om holdningen f. eks. hos den danske regering, synes jeg at hr. Erhard Jakobsens indlæg vil kunne bortvejre den sidste tvivl.

Jeg finder, det er langt stærkere, at den reaktion, vi viser over for situationen i Spanien, sker i det, der foregår i befolkningen, at det er en egentlig folkelig rørelse, der er tale om. Jeg finder, at reaktionen er langt stærkere i sin virkning, når man ikke bare nøjes med verbalt i befolkningens forskellige organisationer at fordømme det, der sker, men at man også i praksis viser, vi mener noget med det. Jeg tænker naturligvis først og fremmest på det initiativ, der er taget fra LOs side, hvor alt tyder på, at man gennem den brede indsamling, der er tale om, kommer op på ganske anselige beløb, beløb, der langt overstiger det, som er indeholdt i dagsordenen. Jeg vil benytte lejligheden til at opfordre til, at man dér, hvor man ønsker virkelig at vise, at der er mening i de ord, man siger om Spanien for øjeblikket, også lader det få helt kontant udtryk.

Med disse bemærkninger må jeg på socialdemokratiets vegne anbefale, at man stemmer imod det fremsatte dagsordensforslag.

Christophersen (V):

Jeg skal først om det fremsatte dagsordensforslag sige, at det må mit parti anbefale at man stemmer imod. Jeg kan ikke føje yderligere argumenter til dem, som hr. Kjeld Olesen allerede har fremført.

Til hr. Kjeld Olesen skal jeg blot sige, at det er klart, hr. Bertel Haarder kan tale for sig selv, men jeg tror, at hvis man studerer de bemærkninger, hr. Bertel Haarder kom med, nøjere, så vil man kunne se, at det, som der først og fremmest sigtes til, det er den situation, at vi nu er i en usædvanlig tilstand i sammenligning med den, vi befandt os i for blot 1½ eller 2 år siden. Den omstændighed, at der er et internationalt økonomisk tilbageslag af en forhåbentlig kort varighed, efter at vi har haft en meget